

Περίληψη Εκδήλωσης

" Ο γρίφος του Κυπριακού στο δηλητηριώδες περιβάλλον του 2017"

Νίκος Γεωργιάδης

1) Θα ήθελα να αρχίσω με ένα παλιό εβραϊκό ανέκδοτο με μία παραλλαγή ωστόσο. Αντικατέστησα τον εβραίο πρωταγωνιστή με έναν Ελληνοκύπριο. Ο Κωστής λοιπόν περιπλανιόταν χαμένος στην έρημο και κάποια στιγμή αντικρύζει ένα μπουκάλι κόκα κόλα γεμάτη με το γνωστό μαύρο υγρό. Το ανοίγει με λαχτάρα και εκεί που πήγαινε να ξεδιψάσει πετάγεται από το μπουκάλι το γνωστό Τζίνι. Έντρομος ο Κωστής πέφτει κατάχαμα και το Τζίνι αφού τον ευχαρίστησε τον ερωτά αν έχει κάποια ευχή η οποία και θα πραγματοποιηθεί πάραυτα. Ο Κωστής βγάζει από την τσέπη του δύο χάρτες, τους δύο πολύ πρόσφατους χάρτες με τις εδαφικές διεκδικήσεις ελληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων και τους δίνει στο Τζίνι. Αυτό ρίχνει μια ματιά και του λέει.... Μήπως έχεις κάποια άλλη ευχή διότι το πράγμα φαίνεται πολύ δύσκολο, ξέχασε το. Ο Κωστής τότε βγάζει μία φωτογραφία της γυναίκας του και ρωτά το Τζίνι. Μπορείς να την κάνεις πάλι νέα και όμορφη; Το Τζίνι κοιτά την φωτογραφία και απαντά στον Κωστή. Για ξαναδώσε μου τους χάρτες ...κάτι μπορεί να γίνει.

Συμπέρασμα. Την φύση δεν την παλεύουμε. Τα των ανθρώπων πράγματα όμως μπορούμε να τα παλέψουμε.

2) Αυτή η φάση στις συνομιλίες για την επίλυση του Κυπριακού έληξε άδοξα και άτσαλα πριν από λίγες εβδομάδες. Είχαν προηγηθεί δύο γύροι κομβικών συνομιλιών στην Ελβετία. Για πρώτη φορά από το 1976 κατατέθηκαν χάρτες και από τις δύο πλευρές. Στην πρώτη φάση των συνομιλιών οι δύο πλευρές έφθασαν πολύ κοντά. Ακόμη και στα δύσκολα. Στο Μον Πελεράν αν και ο Τουρκοκύπριος συνομιλητής κ. Ακιντζι επέμενε, δεν καθορίστηκε ένα νέο ραντεβού πολύ σύντομα για την περαιτέρω εξέταση των εκκρεμοτήτων. Ο Νίκος Αναστασιάδης διέκοψε για να ενημερώσει την Αθήνα. Κάτι που ο Ακιντζι φοβόταν διότι ήξερε πώς κάθε καθυστέρηση θα ενέπλεκε ακόμη περισσότερο την Άγκυρα στην υπόθεση. Τέλος πάντων. Στη Γενεύη κατατέθηκαν οι χάρτες οι οποίοι και οι δύο ικανοποιούσαν τα κριτήρια που είχαν συναποφασιστεί. Η αποδοχή ή όχι των χαρτών συνδεόταν συν τοις άλλοις και το με τερατώδες όπως αποδείχτηκε ζήτημα των εγγυήσεων. Δηλαδή από την Τουρκία και την Ελλάδα. Τότε εμφανίστηκαν ξεκάθαρα τα σύννεφα πάνω από την διαπραγμάτευση. Πολλά ειπώθηκαν αλλά ακόμη περισσότερα γράφτηκαν από τους αποκαλούμενους παρατηρητές, αναλυτές, ειδικούς. Η Μεγάλη Βρετανία ως εγγυήτρια δύναμη είχε ξεκαθαρίσει πώς δεν προτίθεται να

διεκδικήσει νέο εγγυητικό ρόλο. Η Αθήνα είχε δηλώσει πώς η ακύρωση της δικής της εγγυητικής θέσης εξαρτάται από την αποχώρηση όλων των τουρκικών στρατευμάτων από το νησί. Η Τουρκία αποδεχόταν σταδιακή μείωση της στρατιωτικής της παρουσίας αλλά σε ορίζοντα δεκαπενταετίας αλλά και με διάθεση συρρίκνωσης αυτού του διαστήματος.

3) Πριν από δύο εβδομάδες διακόπηκαν οι συνομιλίες μεταξύ Αναστασιάδη και Ακιντζί. Την διακοπή προκάλεσε μία περίεργη ιστορία. Το κυπριακό τμήμα της Χρυσής Αυγής σε συνεργασία με το κόμμα ΔΗΚΟ του μακαρίτη Τάσσου Παπαδόπουλου και κάποιες μικρότερες δυνάμεις κατέθεσαν σχέδιο νόμου στη Βουλή της Κύπρου για την υιοθέτηση ως εθνικής επετείου με ανάλογη προβολή στα σχολεία της Κύπρου, την διεξαγωγή ενός δημοψηφίσματος για την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα που πραγματοποιήθηκε με έναν μη θεσμικό και εντελώς περίεργο τρόπο στις αρχές της δεκαετίας του 50 στο νησί. Στην διαδικασία δεν συμμετείχαν οι Τουρκοκύπριοι. Το λεγόμενο δημοψήφισμα έγινε δια της συλλογής υπογραφών και όχι με επίσημο θεσμικό τρόπο. Το αποτέλεσμα.... πάνω από 90% υπέρ της Ένωσης βεβαίως, προβλήθηκε από την ελληνική πλευρά. Ήταν μία μονομερής ενέργεια αναμφισβήτητα αλλά πρέπει και να αναλογιστούμε το κλίμα της εποχής. Κάπου 65 χρόνια μετά οι εθνικιστικοί και ακροδεξιοί κύκλοι στο νησί θυμήθηκαν το δημοψήφισμα και επέλεξαν την χρονική στιγμή για να καταθέσουν το σχετικό νομοσχέδιο. Όταν οι συνομιλίες βρίσκονταν σε εξέλιξη. Το ΑΚΕΛ ,η κυπριακή Αριστερά καταψήφισε την πρόταση των εθνικιστών και ακροδεξιών. Το κυβερνών κόμμα Δημοκρατικός Συναγερμός του Νίκου Αναστασιάδη αποχώρησε από την διαδικασία. Το νομοσχέδιο πέρασε με 19 ψήφους υπέρ. Η είδηση έπεσε σαν βόμβα στο στρατόπεδο του Μουσταφα Ακιντζί. Ήταν προφανές ότι ο Νίκος Αναστασιάδης ,έμπειρος και μπαρουοκαπνισμένος στα πολιτικά πράγματα, γνώριζε εκ των προτέρων πώς η αποχώρηση του κόμματος του στη Βουλή θα ενίσχυε την προοπτική ψήφισης αυτού του άκρως επιθετικού νομοσχεδίου. Το έπραξε ωστόσο. Ο Ακιντζί ζήτησε εξηγήσεις. Ο Αναστασιάδης εντός των τειχών δήλωσε πώς έγινε λάθος εκτίμηση. Δεν προέβη ωστόσο σε δημόσια δήλωση μεταμέλειας ή προοπτικής ακύρωσης της υπερψήφισης του σχεδίου αυτού. Για τους Τουρκοκύπριους οποιαδήποτε αναφορά στο προ 65 ετών δημοψήφισμα για την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα ήταν προφανώς Κάζους Μπέλι. Για τον ίδιο τον Ακιντζί κάτι περισσότερο. Αν αγνοούσε αυτήν την εξέλιξη θα εξόπλιζε ακόμη περισσότερο τους πολιτικούς του αντίπαλους εντός Κύπρου αλλά και στην Άγκυρα. Αποτέλεσμα.... Η διακοπή αυτής της φάσης των κομβικών συνομιλιών. Οριστικά; Μάλλον όχι. Τουλάχιστον όχι επίσημα. Όμως στην Τουρκία τον Απρίλιο διεξάγεται το περίφημο δημοψήφισμα που αποτελεί προσωπική υπόθεση του Ερντογάν για την θέσπιση του ιδιότυπου σουλτανάτου στην Άγκυρα με αυτόν ως τον εφεξής απόλυτο άρχοντα. Μέχρι τότε ο Ερντογάν εξαρτάται απόλυτα από τις ψήφους του εθνικιστικού μπλοκ.- Στην δε Κυπριακή Δημοκρατία ο Νίκος Αναστασιάδης εγκαινίασε επί της ουσίας μία προεκλογική περίοδο ήδη από τώρα, τον Φεβρουάριο αλλά με χρονικό ορίζοντα τον επόμενο Φεβρουάριο οπότε θα διεξαχθούν οι προεδρικές εκλογές

στο νησί. Αντιλαμβάνεται ο καθένας πόσο δύσκολο θα είναι να διεξαχθεί ουσιαστικός διάλογός σε συνθήκες διαρκούς προεκλογικής εκστρατείας. Ορισμένοι το θεωρούν ακατόρθωτο. Κάποιοι ωστόσο υπενθυμίζουν πώς ευτυχώς το Κυπριακό δεν εξαρτάται μόνον από τους γνωστούς παράγοντες αλλά και από διεθνείς παίκτες. Θα επανέλθουμε! Το προεκλογικό αυτό «μουντ» του Νίκου Αναστασιάδη πολύ λογικά μεταδόθηκε και στο τουρκοκυπριακό στρατόπεδο. Συγκοινωνούνται δοχεία βλέπετε. Ή μοναξιά του Μουσταφά Ακιντζι είναι αφόρητη. Δεν διαθέτει πολιτικό κόμμα για να τον στηρίξει. Η αριστερά του τον κατηγορεί ότι εγκατέλειψε άτσαλα τις συνομιλίες. Η δεξιά και εθνικιστική ακροδεξιά του τον κατηγορεί ότι δεν είναι αρκούντως σκληρός και ο Ερντογάν καθώς και οι παραφυάδες του τουρκικού εθνικισμού, οι Γκρίζοι Λύκοι του Μπαχτσελί και οι λαϊκό εθνικιστές των Ρεπουμπλικανών έχουν εδώ και καιρό εναντιωθεί στις ιδέες του Ακιντζι. Εδώ καταρρίπτεται ο πρώτος μύθος που κυριαρχεί στην Ελλάδα και αναπαράγεται από το σύνολο των εθνικιστικών και συντηρητικών κύκλων στην Αθήνα. Ότι δηλαδή οι τουρκοκύπριοι συλλήβδην και οι πολιτικές τους ηγεσίες είναι ήταν και θα είναι όργανα της Άγκυρας. Ούτε ο Ταλάτ προ ετών με το σχέδιο Ανάν ούτε και ο Ακιντζι έχουν καλές σχέσεις με την Άγκυρα. Το αντίθετο..

4) Όσοι έχουν την εντύπωση πώς το τουρκοκυπριακό στοιχείο ταυτίζεται απόλυτα με εκείνο της τουρκικής ενδοχώρας πλανώνται πλάνην οικτράν. Αν μάλιστα αυτοί οι ίδιοι επιμένουν στην ταύτιση αυτή τότε η πρόθεση τους είναι εκ του πονηρού. Επιθυμούν να νομιμοποιήσουν παραπληροφορώντας την άρνηση τους για επίλυση του Κυπριακού. Η σχέση των τουρκοκυπρίων με την Τουρκία είναι όπως ήταν η σχέση των Τουρκοκρητικών με την Οθωμανική Αυτοκρατορία και αργότερα με την Τουρκία. Οι Τουρκοκύπριοι στην πλειοψηφία τους είναι γηγενείς. Όπως και στην Κρήτη παλιότερα. Πρόκειται για εξισλαμισθέντες τοπικούς πληθυσμούς. Ακόμη και σήμερα πολλοί, πάρα πολλοί εξ αυτών ομιλούν την βαριά κυπριακή διάλεκτο όπως ακόμη και σήμερα τουρκοκρητικοί στο Αιβαλί, τα Μοσχονήσια ή την Φώκαια εξακολουθούν να ομιλούν ,άλλοι απλώς ανεκτά άλλοι χειρότερα τα ελληνικά της Κρήτης στην παλαιότερη βαριά μορφή τους. Αυτή η κατάσταση διαμορφώνει και τις σχέσεις που διατηρούν οι γηγενείς τουρκοκύπριοι με την τουρκική ενδοχώρα. Αυτή η ιδιαίτερη κατάσταση έχει διαμορφώσει και το πλαίσιο των αντιθέσεων που χαρακτηρίζουν την σχέση των Τουρκοκυπρίων με τους τούρκους εποίκους που εγκαταστάθηκαν στο νησί μετά το 1974.

Οι παλαιότεροι εξ αυτών των Τουρκοκυπρίων

αν ανήκαν στην Αριστερά τότε μπορεί και να είχαν θητεύσει στα συνδικάτα του ΑΚΕΛ που ήταν αναπτυγμένα και μεταξύ του Τουρκοκυπριακού στοιχείου.

Είναι ώρα να ξαναγυρίζουμε στις πρόσφατες συνομιλίες για το Κυπριακό στην Ελβετία και μάλιστα σε εκείνες της Γενεύης.

5) Στη Γενεύη και στο Κυπριακό γενικότερα, η στάση βασικών παραγόντων στο εν εξελίξει διπλωματικό παίγνιο, περισσότερο προσομοιάζει σε θέατρο σκιών, όσον αφορά την Αθήνα και την Άγκυρα, παρά σε εγχείρημα επίλυσης ενός στρατηγικού, πολιτικού και γεωοικονομικού γρίφου με τελικό αντίκρισμα

την ασφάλεια, την ευημερία και την ιστορική προοπτική των λαών που εμπλέκονται, των Ελληνοκυπρίων και των Τουρκοκυπρίων.

Ο τρόπος παρουσίασης των εξελίξεων από ελληνικούς τηλεοπτικούς σταθμούς, γνωστούς δημοσιογράφους, καταξιωμένους αναλυτές και πολιτικό προσωπικό, παραπέμπει ιστορικά, πολιτικά και αισθητικά σε νοοτροπίες, λογικές και συμπεράσματα των δεκαετιών του 50', του '60 και του '70 παρά σε παρατηρήσεις που αφορούν τις σημερινές συνθήκες και που παραπέμπουν σε τωρινούς συσχετισμούς και άρα στην πραγματικότητα. Το ζήτημα είναι ότι η εκτοξευόμενη επιχειρηματολογία βρίθει ανακριβειών και εν πολλοίς ψεμάτων που αποτελούν πλέον την επιτομή των κυρίαρχων αστικών μύθων.

Οι Μύθοι

1) «Ο ηγέτης των Τουρκοκυπρίων κ. Ακιντζί είναι άνθρωπος του Ερντογάν, όργανο της Άγκυρας, φερέφωνο της Τουρκίας». Μύθος. Όταν ακόμη οι «αναλυτές» των ελληνικών ΜΜΕ έστρωναν τη δημοσιογραφική τους καριέρα, ο Ακιντζί, ανέκαθεν αριστερός και επικεφαλής κατά καιρούς κινήσεων και μικρών πολιτικών κομμάτων της τουρκοκυπριακής Αριστεράς, ως δήμαρχος της κατεχόμενης Λευκωσίας, συνεργαζόταν (εκείνος μόνος από τους Τουρκοκυπρίους) με τον εμβληματικό δήμαρχο της Λευκωσίας Δημητριάδη, μακαρίτη πια, για την ένωση των δικτύων αποχέτευσης και υπονόμων της πόλης. Τότε από την «Πράσινη Γραμμή» περνούσαν μόνο οι γάτες και τα σπουργίτια. Τότε ακόμη και η διαχείριση του διακοινοτικού έσχάτου ,χαρακτηριζόταν ως πράξη εθνικής προδοσίας εκατέρωθεν. Οι σχέσεις του Ακιντζί με το σύστημα Ερντογάν είναι πολιτικά αντιθετικές και άκρως προβληματικές. Το σύστημα της Άγκυρας υπονομεύει κάθε του βήμα μέσω του δικού της μηχανισμού στα κατεχόμενα, με άτομα όπως ο λεγόμενος «πρωθυπουργός» και ομάδες εθνικιστών και ισλαμιστών που επιχειρούν εδώ και καιρό να «αυγατίσουν» πυρήνες των Γκρίζων Λύκων και του ισλαμιστικού κόμματος ΑΚΡ στη Βόρειο Κύπρο. Βασικό σημείο τριβής το λεγόμενο «Οικονομικό Πρωτόκολλο», η επιβολή δηλαδή από την Άγκυρα στα κατεχόμενα ενός οικονομικού μοντέλου κομμένου και ραμμένου στα ισλαμιστικά πρότυπα του κυβερνώτος κόμματος του Ερντογάν ΑΚΠ.

2) Στην Ελλάδα δημοσιοποιήθηκε η περίφημη δήλωση Ερντογάν μετά το αδιέξοδο στη Γενεύη σύμφωνα με την οποία οι τουρκικές ένοπλες δυνάμεις δεν πρόκειται ποτέ να εγκαταλείψουν το νησί. Παραθέτουμε αυτούσια τη δήλωση Ερντογάν, όπως επίσημα μεταφράστηκε από τις επίσημες ελληνοκυπριακές πηγές: «Τους το είπαμε ξεκάθαρα. Στις εγγυήσεις, στην ασφάλεια, μην περιμένετε ένα σύστημα εγγύησης στο οποίο δεν θα υπάρχει η Τουρκία, εμείς είμαστε αιωνίως (για πάντα - ilanihaye) εκεί. Δεύτερον, στο ζήτημα της ασφάλειας, όπως καθορίστηκε προηγουμένως, η Νότια Κύπρος και η τουρκική διοίκηση της Βορείας Κύπρου, με ίσους όρους, θα διατηρούσαν εκείνοι 950 και εμείς 650 στρατιώτες, αυτό είναι που πρέπει να συνεχιστεί, δεν υπάρχει ζήτημα ολοκληρωτικής απόσυρσης τουρκικού στρατού από εκεί. Εξάλλου, αυτό ήταν που συζητήσαμε και προηγουμένως με αυτό τον τρόπο. Σε περίπτωση που γίνεται σκέψη για κάτι τέτοιο, τότε και οι δυο πλευρές πρέπει να αποσύρουν τα στρατεύματά τους».

Διερωτάται ο κάθε καλόπιστος παρατηρητής, τι σχέση έχει αυτή η δήλωση με το απόσπασμα που δημοσιοποιήθηκε και μάλιστα με σχόλια επί του αποσπάσματος, από το σύστημα των ελληνικών ΜΜΕ;

3) «Οι σχέσεις Αθήνας και Λευκωσίας είναι άριστες». Πριν ασχοληθεί κανείς με το περιεχόμενο και την ουσία αυτής της φράσης οφείλει να γνωρίζει πως κανένας πρόεδρος της Κύπρου, κανένας πολιτικός, κανένα πολιτικό κόμμα δεν θα μπορούσε να εκθέσει ή να καταγγείλει ή ακόμη και να υπαινιχθεί καταγγελία κατά της Αθήνας. Οι διαφορές μεταξύ Αθήνας και Λευκωσίας συζητήθηκαν και συζητώνται μόνον «κεκλεισμένων των θυρών».

4) Επί της ουσίας και εκ του παρασκηνίου. . Οι σχέσεις μεταξύ του Έλληνα ΥΠΕΞ και του ηγέτη του ΑΚΕΛ κ. Άνδρου Κυπριανού λέγεται ότι είναι εξαιρετικά προβληματικές. Ο κ. Κοτζιάς επικαλείται, για να διαψεύσει τη φημολογία, επίσημες δηλώσεις. Ωστόσο η πραγματικότητα, η οποία δεν ομολογείται δημόσια, είναι εντελώς διαφορετική. Σύμφωνα με διπλωματικές πηγές, υπήρξε πολύ έντονο φραστικό αλλά άκρως πολιτικό επεισόδιο μεταξύ του ΓΓ του ΑΚΕΛ και του Έλληνα υπουργού με υπαινιγμούς για την «αριστεροσύνη» του ηγέτη της Κυπριακής Αριστεράς.

5) Οι σχέσεις του Έλληνα ΥΠΕΞ με τον Γενικό Γραμματέα του ΟΗΕ κ. Γκουτιέρες, που είναι και βασικός παράγοντας στις εξελίξεις, εξελίχθηκαν σε προβληματικές μετά την Γενεύη.. Την πληροφορία δημοσίευσε η Cyprus Mail και αναδημοσιεύθηκε εκτενώς.

6) Σύμφωνα με άριστα πληροφορημένους κύκλους της Κυπριακής προεδρίας, οι σχέσεις του Έλληνα ΥΠΕΞ με τον πρόεδρο της Κύπρου είναι και αυτές προβληματικές. Ιδιαίτερα μετά την αλαζονική στάση της Αθήνας σε συνέντευξη τύπου όπου ο υπουργός ανακοίνωσε πως Λονδίνο, Άγκυρα και Αθήνα θα στελεχώσουν της επιτροπές τεχνοκρατών για τις περαιτέρω συζητήσεις. Ο Νίκος Αναστασιάδης κατέφυγε τηλεφωνικά στο Μαξίμου για να θέσει το βασικό ερώτημα. «Δηλαδή, η Ελλάδα, η Τουρκία και η Μεγάλη Βρετανία θα συζητούν για εμάς χωρίς τον Αναστασιάδη και τον Ακιντζί; Πόθεν προκύπτει τέτοια ανοησία;»

7) «Η Άγκελα Μέρκελ παρενέβη προσωπικά στο Μαξίμου προκειμένου εφεξής να αναλάβει τα ηνία της διαχείρισης των συνομιλιών ο ίδιος ο Αλέξης Τσίπρας». Η πληροφορία αυτή δημοσιεύθηκε στον ελληνοκυπριακό και τουρκοκυπριακό τύπο. Στην Αθήνα δεν υπήρξε κανένα ερώτημα ουσίας επί τούτου.

8) Η μυθοπλασία με τους «Χάρτες». Σύμφωνα με την πλειοψηφία των Ελλήνων αρθρογράφων ο χάρτης που κατέθεσε ο Ακιντζί είναι απαράδεκτος. Λάθος μέγα. Ο χάρτης του Αναστασιάδη προβλέπει 28,2% τουρκοκυπριακή διοίκηση, ενώ του Ακιντζί 29,2%. Και οι δύο χάρτες πληρούν τα κριτήρια της συμφωνίας του «Mont Pellerin» μεταξύ των δύο πλευρών. Και οι δύο αφήνουν το θέμα του διακανονισμού στην επαρχία Μόρφου υπό συζήτηση. Το βασικό θέμα αφορά την επιστροφή προσφύγων, υφίσταται διαφορά στους αριθμούς, πλην όμως δεν υπάρχει δογματική αντιμετώπιση του ζητήματος εκατέρωθεν.

9) «Η Ελλάδα παρουσιάστηκε πλήρως προετοιμασμένη στη Γενεύη». Μύθος. Η βρετανική πλευρά ήταν άριστα προετοιμασμένη, η τουρκική πολύ καλά προετοιμασμένη, η Αθήνα καθόλου μέχρις κωλυσιεργίας. Υπήρξε άραγε πρόθεση; Αυτό καταγγέλλεται αρμοδίως αλλά ανεπισήμως από τη Γενική Γραμματεία του ΟΗΕ, τη Λευκωσία, το ΑΚΕΛ (πάντα ανεπισήμως), τους Τουρκοκυπρίους. Σύμφωνα με Κύπριους πολιτικούς που παραβρέθηκαν στη Γενεύη, υπήρξε και έντονη δυσφορία στη διάσκεψη με ένα Non Paper που η ελληνική αντιπροσωπεία δεν είχε «μελετήσει», ζήτησε χρόνο για τη μελέτη, πιάστηκε αδιάβαστη στη συνέχεια με αποτέλεσμα κάποια φαιδρά σχόλια και όχι μόνον.

10) «Η Κύπρος αποφασίζει, η Ελλάδα στηρίζει». Μύθος. Ίσως μάλιστα και ο κυρίαρχος αστικός μύθος. Υφίσταται σαφές «κενό συνεννόησης» μεταξύ των πραγματικών επιδιώξεων, προοπτικών και ιστορικής εξέλιξης των εμπλεκόμενων Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων στη διαμόρφωση ενός κοινού μέλλοντος και των απόψεων ενός μεγάλου τμήματος του πολιτικού προσωπικού της Αθήνας. Η Αθήνα εξακολουθεί να αντιμετωπίζει την Κύπρο ως νομαρχιακού τύπου πολιτικό φέουδο κατάλληλο για ίντριγκες, παίγνια και διαμόρφωση αντιπαλοτήτων. Πρόκειται για άλλη μία εκδήλωση της γνωστής νεοελληνικής ασθένειας, του διαχρονικού Κοτζαμπασισμού.

5) Ο Κωνσταντίνος Καραμανλής είχε απόλυτα δίκιο όταν αναρωτιόταν, «ο Μακάριος και εγώ υπογράψαμε ταυτόχρονα τη Συνθήκη της Ζυρίχης. Πώς είναι δυνατόν αυτός να θεωρείται ήρωας και εγώ προδότης». Η απάντηση, δεκαετίες μετά, είναι τόσο απλή όσο η διαπίστωση του Γιώργου Σεφέρη. Όπου και αν πας, όπου και αν βρεθείς, όπου και να ρίξεις το βλέμμα σου, η Ελλάδα σε πληγώνει.*

Οι Κύπριοι καλώς το εννόησαν και το κατανόησαν από τότε, εκτός από το καταθλιπτικό εκείνο μέτωπο της ΕΟΚΑ, της μετέπειτα ΕΟΚΑ Β και του εκκλησιαστικού αμαλγάματος, μέτωπο που από τότε έως σήμερα βγάζει «πολιτικό και φυσικό μεροκάματο» από τη διαίρεση του νησιού. Ας μην ξεχάσουμε ποτέ πώς η πρώτη Διχοτόμηση συνέβη την περίοδο 1963- 1967.

Αυτό το μέτωπο διέθετε εξ αρχής ένα φυσικό σύμμαχο, όλους εκείνους που στην Ελλάδα αρνήθηκαν και αρνούνται να αποδεχθούν πως η Κύπρος δεν είναι μία εκ των Νομαρχιών του ελληνικού κράτους και πως η Λευκωσία δεν είναι κάτι σαν τη Λαμία ή το Ναύπλιο. Πρόκειται για εκείνους τους Ελλαδίτες μιας εξόφθαλμα κοτζαμπάσικης και συντηρητικής φράξιας του διαχρονικού ελληνικού πολιτικού συστήματος, η οποία υφίσταται στον πυρήνα της εθνικιστικής Λαϊκής Δεξιάς και η οποία καταλήγει στον εθνικιστικό κόρφο της Αριστεράς, από τα χρόνια ιδεολογικής κυριαρχίας του ΚΚΕ έως το βαθύ ΠΑΣΟΚ και σήμερα στην εθνικο-λαϊκιστική φράξια του ΣΥΡΙΖΑ.

Αυτό το μέτωπο, από τη Λευκωσία έως τη Θεσσαλονίκη και από τις φασιστικές παραφυάδες των επιγόνων του Νίκου Σαμψών έως τους φίλους του Μιχάλη Χαραλαμπίδη, αντέδρασε, υπονόμεισε, τερπίλισε και τελικά ισοπέδωσε το Σχέδιο Ανάν, όχι διότι ήταν ένα κακό ή καλό σχέδιο, αυτό τίθεται υπό συζήτηση, αλλά διότι η προοπτική εφαρμογής του αφαιρούσε από τα πολιτικά

τρωκτικά του κυπριακού εθνικολαϊκισμού και τους ελλαδίτες συνοδοιπόρους του τη δυνατότητα απόκτησης του καθημερινού «πολιτικού μεροκάματου».

Προκαλεί άλλωστε εντύπωση το γεγονός ότι τις τελευταίες εβδομάδες «ειδικοί επί των εθνικών θεμάτων» πανεπιστημιακοί και δημοσιογράφοι, επικεφαλής τμημάτων Στρατηγικών Μελετών (ο Θεός και η ψυχή τους), δημοσιογράφοι οι οποίοι εξακολουθούν να επιβιώνουν διαθέτοντας πιστοποιητικά εθνικόφρονης διαχείρισης των εθνικών ζητημάτων, έχουν ξεσαλώσει με κείμενα και συνθήματα που καταλήγουν στο εξής ξεκάθαρο μότο: «Δεν πρέπει για κανένα λόγο να υπάρξει συμφωνία στη Γενεύη για το Κυπριακό».

Ο πρόεδρος της Κύπρου Νίκος Αναστασιάδης ξεκαθάρισε το θέμα απευθυνόμενος στους Καλαμαράδες «Πατέρες του Έθνους». Η Κύπρος, είπε, δεν είναι ούτε το χωριό τους, ούτε η χώρα τους ούτε και το πολιτικό οικόπεδό τους. Η Κύπρος είναι ένα ανεξάρτητο κράτος, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και δίνει λόγο στους πολίτες της οι οποίοι και είναι κυρίαρχοι στο έδαφός της.*

7) Όταν προ ημερών ο αναγνώστης αντίκριζε τον πρωτοσέλιδο τίτλο γνωστής ιστοσελίδας ενημερωτικού χαρακτήρα, περί «Αναμενόμενου θερμού επεισοδίου τον Ιούνιο στις θάλασσες της Κύπρου», προφανώς και θα προβληματίστηκε.

Συνήθως τα «θερμά επεισόδια» δεν προαναγγέλλονται. Επίσης συνήθως η «πρόβλεψη» για ένα «αναμενόμενο θερμό επεισόδιο» δεν είναι φυσιολογικό να εμπεριέχει και έναν τόσο συγκεκριμένο χρονικό προσδιορισμό και μάλιστα αρκούντως μεσοπρόθεσμο. Τέλος όταν οι υπηρεσίες ασφαλείας μίας χώρας διαθέτουν πληροφορίες ανάλογου περιεχομένου, προφανώς και δεν σπεύδουν να τις δημοσιοποιήσουν. Όταν μάλιστα τα χρονικά περιθώρια είναι τόσο «large». Αυτές οι υπηρεσίες λογικά θα γνωρίζουν πως σε διάστημα τεσσάρων μηνών πολλά μπορούν να συμβούν και ακόμη περισσότερα να ανατραπούν.

Η «είδηση» έφθασε στα «desk» των ειδησεογραφικών οργανισμών μέσω της τεθλασμένης. Ως αφετηρία της είδησης αναφερόταν «Ανώτατη πηγή του Υπουργείου Αμύνης». Οι πάντες έχουν εμπεδώσει πως στο ΥΠΕΘΑ υπάρχουν τρεις «ανώτατες» πηγές. Ο υπουργός, ο αναπληρωτής υπουργός και ο αρχηγός ΓΕΕΘΑ. Όλες οι υπόλοιπες πηγές είναι απλώς «ανώτερες» ή απλά «πηγές».

Η χρονική στιγμή κατά την οποία η είδηση έφθασε στα δημοσιογραφικά γραφεία προβληματίσε επίσης. Ο υπουργός λίγα λεπτά πριν είχε ολοκληρώσει τη συνάντησή του με τους κοινοβουλευτικούς συντάκτες στη Βουλή. Το σύνολο των δηλώσεών του μεταδόθηκε αυτολεξεί. Μόνο μία πληροφορία με περιεχόμενο που αφορά το υπουργείο του και με αναφορά σε «ανώτατη» πηγή μεταδόθηκε με χαρακτήρα «off the record», που σημαίνει πρακτικά «μην αναφέρεις το όνομά μου αλλά απόδωσέ το σε άλλη πηγή».

Ως γνωστόν, στη χώρα της Φαιδράς Πορτοκαλέας τα πάντα λειτουργούν με χαώδεις τροχιές. Την επόμενη ημέρα σε όλα τα σχετικά ρεπορτάζ αναφερόταν ως πηγή το όνομα του ίδιου του υπουργού.

Αμέσως η Λευκωσία διέψευσε τις πληροφορίες και ζήτησε εξηγήσεις από την Αθήνα. Πρωτοφανές. Μέσα σε ένα εικοσιτετράωρο ο αναπληρωτής υπουργός Άμυνας κ. Βίτσας, μέσω μιντιακού παραθύρου, «άδειασε» τον υπουργό του. Το «θερμό επεισόδιο του επόμενου Ιουνίου στα ανοιχτά της Κύπρου» έκτοτε αναζητείται στα αζήτητα. Στην Τουρκία δεν εντοπίστηκε ούτε μία αναφορά στα ΜΜΕ. Προφανώς οι Τούρκοι επιτελείς θα θεώρησαν την υπόθεση ως «αστεία» σκεπτόμενοι πως δεν είναι δυνατόν το ελληνικό Υπουργείο Άμυνας, άντε ο υπουργός ο ίδιος, να συμπεριφέρεται τόσο ερασιτεχνικά. Βλέπετε, ακόμη και οι μυστικές υπηρεσίες υπάγονται σε κάποιους αυστηρούς νόμους. Πρωτίστως σε αυτόν της σοβαρότητας. Παντού, εκτός Ελλάδος προφανώς.

8) Πολλοί νομίζουν πως τα κλειδιά του Κυπριακού, εκτός από το Τζίνι στο οποίο αναφέρθηκα , τα έχουν η Αθήνα, η Άγκυρα, ο Αναστασιάδης και ο Ακιντζι. Λείπει κάτι. Στο παιγνίδι συμμετέχουν άλλοι εξ αρχής, άλλοι στην πορεία, η Ουάσιγκτον, το Βερολίνο, το Ισραήλ, το Λονδίνο, οι πετρελαιοί κολοσσοί. Ρόλο διαδραματίζουν περιφερειακές δυνάμεις όπως η Αίγυπτος. Η Ανατολική Μεσόγειος αναδύεται ως κόμβος εξόρυξης, εμπορίας και μεταφοράς υδρογονανθράκων. Στην άμεσα γειτνιάζουσα περιφέρεια της Εγγύς Ανατολής και της Μέσης Ανατολής επιχειρείται εδώ και δύο δεκαετίες μία πλήρης ανατροπή των δεδομένων της Συνθήκης Σπαικ Πικώ. Εδώ και τρία χρόνια ο πόλεμος στη Συρία και η διεθνής εμπλοκή γύρω από το Ισλαμικό Κράτος δημιουργούν με όλα τα προηγούμενα ένα απόλυτα τοξικό περιβάλλον, εν αναμονή της τελικής διευθέτησης. Σε αυτό το τοξικό περιβάλλον δυνάμεις όπως η Ρωσία αντιμετωπίζουν με αρνητικότητα κάθε σκέψη για διευθέτηση του Κυπριακού. Επειδή κάτι τέτοιο θα διευκόλυνε τους αντιπάλους και ανταγωνιστές της , κύρια στον ενεργειακό τομέα αλλά και στο καθαρά στρατιωτικό – στρατηγικό τομέα. Η Κύπρος ως έχει και ακόμη χειρότερα για την Ρωσία, μία Κύπρος αρτιμενής ενωμένη , θα αποτελούσε έναν αποτελεσματικότερο βραχίονα της Δύσης και του ΝΑΤΟ με επιχειρησιακή και οικονομική εμβέλεια με μεγάλο στρατηγικό βάθος στο συγκεκριμένο μέτωπο. Λόγω των βρετανικών βάσεων, της ύπαρξης της αεροπορικής βάσης της Πάφου, την επιμελητική δυνατότητα συντήρησης των δυτικών στόλων στην Ανατολική Μεσόγειο κλπ. *

Το τοξικό περιβάλλον επιδεινώνεται από την αβεβαιότητα που έχει ενσκήψει στις διεθνείς σχέσεις μετά την εκλογή Τραμπ, ως προς τις προσεχείς στρατηγικές επιλογές των ΗΠΑ στην Εγγύς και Μέση Ανατολή, β) τον αναμενόμενο μεσοπρόθεσμα οικονομικό πόλεμο μεταξύ δολαρίου και ευρώ, 3) την εκφρασμένη πλέον αντίθεση του αμερικανικού παράγοντα ως προς την αυξανόμενη ισχύ της Γερμανίας. Τα παραπάνω λειτουργούν αποσταθεροποιητικά.

Σε αυτό το σημείο θα πρέπει να αναφέρω το εξής. Ο Τουρκοκύπριος Μουσταφά Ακιντζι σε ανύποπτο χρόνο είχε αφήσει να εννοηθεί πως θα πρέπει να επιτευχθεί συμφωνία εντός του 2016 διότι το 2017 αναμένεται δύσκολο. Στο μυαλό του είχε τα χρονοδιαγράμματα δραστηριοτήτων στο θέμα των υδρογονανθράκων με την προαναγγελθείσα πειραματική εξόρυξη στο οικόπεδο 11 της γαλλικής TOTAL αλλά και την διαδικασία διάθεσης άλλων τριών

οικοπέδων σε πετρελαϊκούς κολοσσούς για την έναρξη ερευνών στα κοιτάσματα. Το Πάζλ γίνεται ολοένα και πιο σύνθετο. * (Κέρι, Αλεξανδρούπολη, Αγωγοί, Σταθμός Υγροποίησης, θέματα ασφάλειας, τεχνολογία και ύψους επενδύσεων) * Ασκοί και εναλλακτικοί δρόμοι φυσικού αερίου.

Σε αυτό το τοπίο αντιμετωπίζεται το ενδεχόμενο σύγκλισης ως προς τις προοπτικές μίας ενωμένης Κύπρου, της διευθέτησης ενός εναλλακτικού κουλουάρ μεταφοράς υδρογονανθράκων προς την Ευρώπη πρωτίστως , της δημιουργίας ενός επικοινωνιακού κόμβου υψηλών προδιαγραφών στην Κύπρο, ως κέντρου λήψης, μετάδοσης και επεξεργασίας πάσης φύσεως δεδομένων, στρατιωτικών συμπεριλαμβανομένων. Τέτοιες προοπτικές έχει το νησί.* (επενδυτικά σχέδια 7,2 και 7,6 δις και σταθμός υγροποίησης Αν το εγχείρημα πετύχει ,πράγμα δύσκολο αλλά όχι ακατόρθωτο όπως διαμηνύει και το Τζίνι, τότε ενδεχομένως ο ελληνισμός να αποκτήσει ένα δυναμικό νότιο αγκυροβόλιο όπως στο μακρινό παρελθόν.

Τελειώνοντας αναφέρομαι στον Ιούδα του Άμος ΟΖ. «Γιατί όταν δηλώνει κάτι ο αντίπαλος είναι πάντα πρόκληση και όταν δηλώνουμε κάτι εμείς είναι πάντα προειδοποίηση. Ας αναλογιστούμε τι θέλει να πεί ο συγγραφέας και τι έχουμε αποκομίσει με την εμμονή μας σε αυτήν την παγίδα.